

Nr 68.

Utlåtande

*i anledning av framställning om anslag för anställande av
12 extra poliskonstaplar.*

Genom skrivelse den 22 december 1938 har polisnämnden underställt stadsfullmäktige en av polismästaren hos nämnden anhängiggjord fråga om anslag å tillhopa 9,525 kronor för anställande under tiden den 1 januari—31 mars 1939 av 12 extra konstaplar över stat. Polisnämnden har för sin del ansett sig icke kunna tillstyrka den äskade personalutökningen. Nämnden anför härom i huvudsak följande.

*Polis-
nämnden
den 22 dec.
1938.*

Polismästaren har i skrivelse till polisnämnden den 3 innevarande december med överlämnande av en utav tredje polisintendenten avgiven promemoria i ärendet hemställt, att polisnämnden måtte utverka erforderligt belopp, förslagsvis beräknat till 9,525 kronor, för anställande under tiden 1 januari—31 mars 1939 av 12 extra konstaplar över stat, avsedda att ersätta den ordningspolispersonal, som under samma tid vore avsedd att kommenderas till tjänstgöring vid kriminalpolisen.

Polisnämnden får med anledning av denna polismästarens framställning och med biläggande av tredje polisintendentens nyssnämnda promemoria i ärendet anför följande.

I sin skrivelse har polismästaren huvudsakligen anført, att behovet av förstärkning av kriminalavdelningens personal vore i hög grad trängande och icke utan våda för rättssäkerhetens krav kunde eftersättas. Emellertid vore ordningspolisens personal så knappt tillmätt och så hårt anlita, att någon personal därifrån, utöver 4 man, vilka redan vore kommenderade till kriminalavdelningen, icke kunde överflyttas till denna avdelning utan att motsvarande förstärkning av ordningspolisen ägde rum. Huruvida det behov av förstärkning av kriminalpolisen, som nu hade yppat sig, skulle komma att bliva bestående, kunde icke för närvarande med säkerhet avgöras. Vid sådant förhållande ansåge sig polismästaren icke nu böra påkalla annan åtgärd än den, som innefattas i hans ovannämnda hemställan.

Till en början vill polisnämnden i anslutning till de av tredje polisintendenten angivna statistiska uppgifterna lämna nedanstående sammanställning över utvecklingen av poliskårens och kriminalpolisens numerär i jämförelse med ökningen av stadens folkmängd under åren 1920—1938.

Av denna sammanställning framgår, att polispersonalens ökning och då särskilt ökningen av kriminalpoliskåren gått avsevärt hastigare än ökningen i stadens folkmängd. Detta blir särskilt framträdande för de sista fem åren av den i sammanställningen angivna tidsperioden. Under femårsperioden 1934—1938 har sålunda folkmängdens relativa ökning uppgått till allenast 8,4 %, medan poliskåren i sin helhet ökat med ungefär det dubbla eller 15,7 % och kriminalpoliskåren med icke

mindre än 26,5 0/0. Ökningen av kriminalpoliskåren har alltså under nyssnämnda femårsperiod gått mer än tre gånger hastigare än befolkningstillväxten.

År	Antal polispersonal utom stats- polispersonal	Därav manlig kriminal- polispersonal	Stadens folkmängd
1920	898	101	419,440
1925	980	107	442,528
1926	1,002	113	453,332
1927	1,006	113	464,699
1928	1,006	113	474,094
1929	1,053	122	486,184
1930	1,067	122	502,213
1931	1,129	121	514,333
1932	1,129	121	519,711
1933	1,120	121	521,618
1934	1,121	121	526,027
1935	1,241	141	534,236
1936	1,241	141	543,785
1937	1,243	146	556,954
1938	1,297	153	570,000 (uppskattad siffra)

Relativ ökning

åren 1920—1938	44,5 0/0	51,5 0/0	36,0 0/0
åren 1929—1938	23,2 0/0	25,5 0/0	17,3 0/0
åren 1934—1938	15,7 0/0	26,5 0/0	8,4 0/0

I sitt lönestatförslag för år 1939 har polisenämnden emellertid på de i förslaget anförda skäl hemställt om en ytterligare utökning av poliskåren med sammanlagt 24 man, varav nio man skulle komma att utgöra den faktiska ökningen av kriminalpolispersonalen. Stadskollegiet har dock vid behandlingen av statförslagen för år 1939 beslutit endast på sådant sätt tillstyrka polisenämndens här ifrågavarande förslag, att stadskollegiet i 1939 års stat uppfört en ökning med tre kriminalpolis- män. Skälet härtill har främst varit, att kollegiet med hänsyn till den mycket betydande ökning av polispersonalen, som av stadsfullmäktige medgivits så sent som till innevarande års stat, icke kunnat under nuvarande budgetsituation förorda den begärda ytterligare personalökningen.

Än vidare har stadskollegiet i samband med behandlingen av staten för nästa år särskilt riktat förvaltningsmyndigheternas uppmärksamhet därpå, att en ytterligare utökning av personalstaten borde undvikas, då en dylik ökning regelmässigt medförde en i framtiden kvarstående höjning av stadens utgiftsstandard.

Stadskollegiets förslag har av stadsfullmäktige bifallits.

Med hänsyn till vad som sålunda förekommit vid behandlingen av staten för nästa år anser sig polisenämnden icke kunna tillstyrka den sålunda äskade personalutökningen.

Polisnämnden vill i detta sammanhang emellertid ifrågasätta, huruvida icke den personalförstärkning, som är direkt betingad av en ökad främlingsinvasion till Sverige, borde bekostas av statsmedel. Det synes nämnden närmast vara en rikets angelägenhet att under nuvarande utomordentliga förhållanden vidtaga betryggande kontrollåtgärder för mötande av främlingsströmmen.

Slutligen vill nämnden meddela, att nämnden, för att ändock inom ramen för den tillgängliga polisstyrkan söka åstadkomma någon förstärkning av den för rent polisiärt arbete avsedda polispersonalen, beslutit låta verkställa en undersökning i vad mån polisutbildad personal sysselsättes med andra än rena polisgöromål. Den centralisering av åtskilliga kamerala göromål till polisnämndens expedition, som genomfördes från och med innevarande år, har såsom polisnämnden i ett tidigare sammanhang framhållit medfört, att ett visst antal av polispersonalen kunnat frigöras för fullgörande av egentlig polistjänst.

Den i nämndens skrivelse åberopade promemorian av kriminalpolisintendenten finnes såsom bilaga fogad till detta utlåtande.

Polisnämndens herr *vice ordförande von Porat* och ledamoten herr *Nilsson* hava vid behandlingen inom nämnden av detta ärende anfört avvikande mening och yttrat följande:

»Behovet av den äskade personalförstärkningen, i vad den betingas av den ökade främlingsinvasionen till landet, synes vara till fyllest styrkt, varför vi anse, att polisnämnden bort tillstyrka polismästarens framställning. Ehuru det närmast är ett riksintresse att vidtaga de åtgärder, som ur polisiära synpunkter erfordras med anledning av nämnda invasion, ankommer det nämligen enligt gällande polislagstiftning på polisdistriktet att ansvara för ifrågavarande arbetsuppgifters fullgörande. Av denna anledning synes det påkallat, att staden föranstaltar om den härför erforderliga personalutökningen. Därest så sker, vilja vi emellertid med hänsyn till nuvarande utomordentliga förhållanden ifrågasätta, huruvida icke polisdistriktet borde göra framställning hos kungl. maj:t om bidrag av statsmedel till bestridande av kostnaderna för personalutökningen.»

Suppleanten herr *Ossbahr* har till protokollet låtit anteckna, att, då han funnit polismästarens framställning i alla delar väl motiverad, han ansett polisnämnden hava bort tillstyrka bifall till samma framställning.

Tjänstenämnden har i avgivet yttrande den 11 januari 1939 på i huvudsak samma skäl som polisnämnden ansett sig icke kunna tillstyrka det av polismästaren begärda anslaget. Härom anför tjänstenämnden i huvudsak följande.

Polismästarens ifrågavarande hemställan har föranletts av en av intendenten vid nyssnämnda avdelning gjord framställning om förstärkning av avdelningens personal. Till stöd härför har väsentligen åberopats den på senare tid ökade invasionen av utlänningar.

Under erinran, bland annat, dels om stadsfullmäktiges avslag å nämndens i samband med statförslaget för år 1939 framställda yrkande på en med andra skäl motiverad utökning av polispersonalen, dels om stadskollegiets i statutlåtandet

Tjänste-
nämnden
den 11 jan.
1939.

gjorda uttalande rörande angelägenheten av, att en ytterligare utvidgning av personalstaten med hänsyn till budgetsituationen måtte kunna undvikas, har polisenämnden förklarat sig icke kunna tillstyrka polismästarens hemställan.

Tjänstenämnden kan väsentligen biträda de synpunkter i ärendet, vilka anförts av polisenämnden. I fråga om det nu framförda behovet av ökad arbetskraft vid kriminalavdelningen är det, såsom av polismästaren framhållits, ovisst, huruvida detsamma är av annat än tillfällig beskaffenhet. Vid sådant förhållande anser tjänstenämnden i likhet med polisenämnden riktigast, att möjligheterna för ett tillgodoseende av behovet i annan ordning än genom personalökning i första hand noggrant undersökas. Även bortsett från den av polisenämnden berörda omständigheten, att viss personal, som tidigare sysselsatts med annat arbete, numera på grund av vissa omläggningar torde vara disponibel för verklig polistjänst, bör det enligt tjänstenämndens mening kunna förutsättas, att en organisation av den storleksordning som Stockholms polis skall utan ökning av personalstyrkan kunna bära en merbelastning i arbetet av mera tillfällig natur.

På grund av det anförda kan ej heller tjänstenämnden tillstyrka det av polismästaren begärda anslaget.

Vid behandlingen hos tjänstenämnden hava ledamöterna fröken *Lindblom* och herr *Carlsson* med avseende å motiveringen gjort följande uttalande till protokollet:

»Då polisenämnden avstyrkt den av polismästaren begärda provisoriska utökningen av poliskåren, biträda vi tjänstenämndens beslut i samma riktning, men vi kunna icke godkänna den av nämnden givna motiveringen därtill. Vi känna oss nämligen icke övertygade om, att poliskåren inom sin egen, nuvarande organisation kan genast erhålla erforderlig hjälp för kontroll av den stora främlingsinvasion, som för närvarande förefinnes och vilken med all sannolikhet kommer att ytterligare ökas. När därtill kommer den nyligen påbjudna räkningen av främlingarna inom landet, som även skall påvila polisen, verkar det, som om svårigheter skulle kunna uppstå att, utan utökning av personalen, på ett verkligt effektivt sätt utföra denna viktiga samhällsuppgift.»

Suppleanten herr *Ossbahr* har under hänvisning till sitt ståndpunkttagande vid ärendets behandling hos polisenämnden anmält, att han ansåge, att polismästarens hemställan på de av chefen för polisens kriminalavdelning anförda skäl bort bifallas.

Slutligen har suppleanten herr *Linnäs* hemställt, att få till protokollet antecknat, att han, därest han ägt rösträtt, skulle instämt i ovannämnda av fröken *Lindblom* och herr *Carlsson* gjorda uttalande.

I yttrande den 24 januari 1939 har vidare drätsel-nämnden efter att hava inhämtat kammarkontorets utlåtande i ärendet i huvudsak av budgetära skäl avstyrkt medelsanvisning för det ifrågavarande ändamålet. Härom anför drätsel-nämnden i huvudsak följande.

Det torde icke tillkomma nämnden att ingå på ett bedömande av behovet av den ifrågasatta personalförstärkningen. I den delen må hänvisas till vad polis-

nämnden och tjänstenämnden anfört. De skäl av budgetär natur, som dessa nämnder anfört emot ett bifall till polismästarens framställning, anser sig drätsel-nämnden emellertid böra understryka, särskilt hänvisningen till stadskollegiets vid behandlingen av staten för innevarande år gjorda uttalande rörande önskvärdheten på grund av budgetläget att undvika en utvidgning av personalstaten. Under hänvisning till vad sålunda anförts får drätsel-nämnden avstyrka medels-anvisning för ändamålet ifråga.

Vid behandlingen hos drätsel-nämnden har *herr Hassler* till protokollet gjort följande särskilda uttalande.

»Behovet av den begärda personalförstärkningen finner jag vara till fullo styrkt. Det är därför att beklaga, att drätsel-nämnden av budgetära skäl funnit sig böra avstyrka medelsanvisning för ändamålet. Därest ett anslag beviljats, torde möjlighet ej ha förefunnits att av statsmedel erhålla ersättning för den kostnad, staden fått ikläda sig. Detta synes vara ett föga rimligt förhållande, då det här gäller en verksamhet, som uppenbarligen har karaktären av en statlig uppgift. Anordningar torde därför böra träffas för att i fall av här förekomna art möjlighet beredes att erhålla ersättning av statsmedel. Att taga initiativ därtill lär emellertid ej ankomma på drätsel-nämnden.»

Såsom av polismästarens föreliggande framställning närmare framgår, motiveras den begärda tillfälliga utvidgningen av poliskåren, i vad avser sex av de föreslagna tolv extra konstaplarna, av den på senare tid inträdda ökningen av polisens arbetsuppgifter i avseende å främlingskontrollen. Det torde i anslutning härtill böra erinras därom, att vid 1937 års riksdag genomförts i viss mån ändrade former för främlingskontrollen, varvid även frågan om fördelningen av kostnaderna härför mellan stat och kommun varit föremål för prövning. Regleringen grundades på en av särskilda inom justitiedepartementet tillkallade sakkunniga (utlännings-sakkunniga) den 12 december 1936 verkställd utredning. De sakkunniga hade bland annat framhållit, att den inre övervakningen av främlingar, som har avseende å dem, vilka äro bosatta i eller uppehålla sig å viss ort, uppenbarligen vore av enahanda karaktär som övriga kommunala polisuppgifter. Sammalunda funno de sakkunniga förhållandet vara beträffande gränskontrollen, i den mån densamma siktade på den lokala trafiken. I den utsträckning åter kontrollen avsåge genomresetrafiken, vore densamma enligt de sakkunnigas uppfattning en statlig uppgift. I anslutning till dessa synpunkter föreslogo de sakkunniga, att gränsbevakningen på landsbygden, vilken till väsentlig del berörde genomresetrafiken, helt skulle bekostas av statsmedel, samt att statsbidrag skulle lämnas städerna efter prövning i varje särskilt fall.

Fråga om statsbidrag till kommunala kostnader för utlänningskontrollen.

I ett över de sakkunnigas utredning avgivet yttrande hade stadsfullmäktige i Stockholm bland annat framhållit, att främlingskontrollen sakligt sett vore av statsförvaltningsnatur, särskilt med hänsyn därtill att den numera väsentligen vore föranledd av statsmakternas önskan att förhindra utländsk konkurrens på den svenska arbetsmarknaden. Att lägga kostnaden för denna för

kommunalförvaltningen främmande uppgift på kommunerna syntes oriktigt (utl. 1 för år 1937).

De sakkunnigas förslag lades vid 1937 års riksdag till grund för en kungl. maj:ts proposition i ärendet. Jämlikt samma års riksdags beslut tillerkändes vissa städer, däribland Stockholm, bidrag till kostnaderna för gränskontrollens upprätthållande. För Stockholms del bestämdes bidraget till $\frac{1}{4}$ av de verkliga kostnaderna, dock högst 5,275 kronor.

Stads-
kollegiet.

Beträffande polismästarens nu föreliggande framställning synas de däri framförda skälen för en utvidgning av poliskåren, i vad angår de sex för främlingskontrollen avsedda konstaplarna, vara av den angelägna art, att staden — i trots av de budgetspolitiska skäl, som varit bestämmande för polisnämndens och övriga förberedande myndigheters avstyrkande ståndpunkt — icke bör undandraga sig att medverka till här ifrågavarande förstärkning. Stadskollegiet tillstyrker sålunda ett anslag å 4,800 kronor för anställande av sex extra poliskonstaplar under tre månader.

Utvidgningen av polisens arbetsuppgifter i fråga om främlingskontrollen är uppenbarligen helt betingad av rådande extraordinära utrikespolitiska förhållanden, och kostnaderna för densamma böra därför enligt stadskollegiets mening bestridas av statsmedel. Stadskollegiet vill följaktligen föreslå, att stadsfullmäktige samtidigt ingå till kungl. maj:t med framställning om ersättande av här ifrågavarande kostnader med statsmedel.

Stadskollegiet hemställer sålunda,

att stadsfullmäktige måtte för anställande under tre månader av sex extra poliskonstaplar bevilja polisnämnden ett anslag av 4,800 kronor, att utgå av de i årets stat till stadsfullmäktiges förfogande ställda medlen, samt ingå till kungl. maj:t med framställning om ersättande av här ifrågavarande kostnader med statsmedel.

Stockholm den 9 februari 1939.

Å stadskollegiets vägnar:

FREDRIK STRÖM

YNGVE LARSSON

Erik Hildebrand

Närvarande vid ärendets behandling:

Herrar ordföranden, förste vice ordföranden, andre vice ordföranden, borgarråden Karlsson, Oscar Larsson och Yngve Larsson, herrar Erik Johansson, Hjalmar Karlsson, Wretlind, Ahlbin, Berggren och Ek.

Bilaga.

V. P. M. till herr polismästaren.

För år 1938 gällande stat upptager, såvitt angår Stockholms kriminalavdelning, följande manliga personal, nämligen

8 kommissarier,

29 överkonstaplar (inklusive en fotograf),

116 kriminalkonstaplar (varav 2 vid tullpolisen).

Under vissa tider av året hava därjämte vid avdelningen såsom kriminalkonstaplar utöver stat tjänstgjort ett antal ordningspolismän. Dessa utgöra för närvarande fyra.

Personalen är fördelad på kriminalavdelningens underavdelningar på följande sätt:

	Kommissarie	ök (= överkonstapel)	kk (= kriminalkonstapel)
Spaningsavdelningen (inklusive signalementskontoret)	1	11	89
Utredningsavdelningen (= 1:a till och med 4:e rotlarna)	3	12	4
Utlänningsavdelningen (= 6:e och 7:e rotlarna)	2	3	13
Centralbyrån	1	1	3
Lösdrivaravdelningen (5:e roteln)	1	2	11

På grund av den kraftiga ökning av kriminalavdelningens arbetsuppgifter, som under senare tid inträtt, är avdelningen för närvarande i trängande behov av personalförstärkning.

Nyssberörda ökning i avdelningens arbetsbörda avser såväl de rena brottmålsärendena som framför allt utlänningsärendena.

Ökningen av brottmålsärendena belyses av nedanstående jämförelse angående antalet anmälningar månadsvis under perioden 1 januari—30 november 1936, 1937 samt 1938.

1936		1937		1938	
januari	1,233	januari	1,183	januari	1,220
februari.....	1,133	februari.....	1,078	februari.....	1,267
mars	1,353	mars	1,131	mars	1,652
april	1,337	april	1,431	april	1,852
maj	1,402	maj	1,451	maj	1,638
juni	1,232	juni	1,314	juni	1,588
juli	1,342	juli	1,202	juli	1,442
augusti	1,315	augusti	1,550	augusti	1,616
september	1,448	september	1,450	september	1,653
oktober	1,567	oktober	1,523	oktober	1,667
november	1,341	november	1,410	november	1,746
	<u>14,703</u>		<u>14,723</u>		<u>17,341</u>

Under tiden 1 januari—30 november 1936 och 1 januari—30 november 1937 hava sålunda inkommit sammanlagt 14,703 respektive 14,723 anmälningar. Motsvarande siffra för samma period under år 1938 utgör 17,341. Ökningen i förhållande till 1937 uppgår sålunda till 2,618.

Vidare är att märka, att avdelningen under senaste tiden haft att utreda ett flertal stora och synnerligen tidsödande brottmål, t. ex. det s. k. Rönnska mordmålet och åtskilliga besvärliga oredlighetsbrott, bland vilka sistnämnda brott, som sammanhånga med en av Aktiebolaget Nelson & Eriksson här i staden bedriven affärsrörelse, fordra en synnerligen ingående och tidsödande utredning.

Utredningen i nyssnämnda mordmål, vilken ännu ej helt avslutats, tog under en tid av nära två månader i anspråk hela arbetstiden för personalen vid den med brottets utredning sysselsatta kommissionen, oaktat denna därvid förstärkts, och övriga samtidigt härmed inkommande arbetsuppgifter, vilka ålåg kommissionen, fingo i stor utsträckning vila eller anförtros annan kommission, vars redan förut stora arbetsböroda härigenom kom att ytterligare tyngas.

Utredningen i det nyssberörda oredlighetsmålet, i vilket tre personer häktats, avser dels konkursbedrägeri, dels växelförfalskning. Antalet förfalskade växlar uppgår till omkring 3,000. Vid utredningen, som icke lär kunna beräknas bliva avslutad förrän i början av nästa år, är stadigvarande bundet ett kommissionspar, som i normala fall även brukar användas för andra löpande ärenden. Även sistnämnda ärenden hava därför måst anförtros annan personal, ehuru tillgången härpå är synnerligen begränsad.

Även av den personal, som sysslar med spaningar i inbrotts- och stöldärenden, har till undertecknad anmälts, att antalet anmälningar numera så starkt ökat, att en betydande del av ärendena måste vila eller ock kunna ägnas en jämförelsevis summarisk handläggning. Framförallt gäller detta ärendena angående stölder av motorfordon och velocipeder. Enbart den kommission, som handhar dessa utredningar, behöver förstärkas med ytterligare minst två man.

Det har dessutom visat sig, att ökad kontroll är önskvärd i fråga om de företagare, vilka syssla med handel med begagnade föremål.

Det är dock framförallt i fråga om utlänningsärendena, som ökningen av arbetsuppgifterna giver sig till känna. I detta hänseende tillåter jag mig till en början åberopa följande statistiska uppgifter.

Antalet ärenden angående ansökan att upptagas till svensk medborgare, att driva näring samt att förvärva och besitta fast egendom («medborgarrättsdiariet») utgjorde

år 1936	331
» 1937	375
» 1938 intill 19 november	381

Antalet övriga, i »minnesboken» införda ärenden utgjorde

år 1936	1,741
» 1937	2,053
» 1938 intill 19 november	2,322

Anmärkas bör här, att i »minnesboken» ansökningar om arbets- och uppehållstillstånd införas i klump, så att såsom ett ärende kunna betecknas en mångfald samtidigt inkomna ansökningar.

Mera exakta uppgifter i detta hänseende lämnas i nedanstående tabell.

Antalet ansökningar om arbets- och uppehållstillstånd

år 1936	3,355
» 1937	4,549
» 1938 intill 19 november	3,268

Utredningarna i ovannämnda ärenden äro i huvudsak av två olika slag, nämligen antingen enbart kontroll i ett flertal olika register angående vad som är känt rörande utlänningen ifråga, eller ock nämnda uppgift i förening med muntligt förhör med utlänningen jämte, eventuellt, åtskilliga andra personer, såsom referenser, arbetsgivare och dylikt. Det är även att märka, att å utlänningsavdelningen handläggas samtliga mål, däri utlänning är svarande.

I de fall, då förhör verkställts, upprättas en akt, s. k. dossier, i ärendet. Omfattningen av utlänningsavdelningens arbetsbörda i denna del framgår av nedanstående uppgifter.

Antalet dossierer

år 1936	1,084
» 1937	1,115
» 1938 intill 19 november	1,238

Hittills har hänsyn icke tagits till ärenden angående ansökan om inresetillstånd (viseringsärenden). I dessa ärenden »sökas» för alla utlänningar i ovannämnda register och höras i en stor del fall referenser, varefter promemoria i ärendet avges till utrikesdepartementet eller socialstyrelsen. På detta område är ökningen rent siffermässigt störst, på sätt framgår av nedanstående uppställning.

Antalet promemorior i viseringsärenden utgjorde

30 oktober 1936—20 februari 1937	300 st.
22 februari—17 juni 1937	300 »
18 juni—17 september 1937	300 »
17 september—14 december 1937	300 »
14 december 1937—21 april 1938	300 »
22 april—22 juni 1938	300 »
23 juni—3 augusti 1938	300 »
3 augusti—21 september 1938	300 »
22 september—22 oktober 1938	300 »
22 oktober—19 november 1938	250 »

Härav framgår, att antalet promemorior sedan årsskiftet 1936—1937 ungefär fyrdubblats, bortsett från en kortare period årsskiftet 1937—1938, då en viss stag-

nation gjorde sig märkbar. Då därtill lägges, att promemoriorna numera äro betydligt omfattningsrikare till sitt innehåll, beroende på de skärpta bestämmelserna för inreseviseringar och därav föranledda utredningar, inses lätt det betydligt ökade arbete beträffande denna detalj av arbetet vid utlänningsavdelningen. Därtill kommer det ökade arbetet med registrering av alla sökandenas namn, vilket är ett synnerligen tidsödande arbete, beroende på den noggrannhet, som måste iakttagas på grund av namnens många gånger ovanliga stavning.

Såsom en allmän anmärkning rörande samtliga å utlänningsavdelningen handlagda ärenden bör framhållas, att under det att det tidigare oftast var tillfyllest att »slå» för vederbörande i förefintliga register, den ständigt tilltagande strömmen av utlännningar, som på senare tid söka sig till Sverige, har medfört, att kontroll numera så gott som undantagslöst måste kompletteras med förhör med vederbörande utlänningsperson själv, därest han befinner sig i riket, ävensom med uppgivna referenser eller personer, som eljest kunna antagas hava kännedom om utlänningspersonen.

En särskilt maktpåliggande uppgift för utlänningspolisens vidkommande utgöra ärendena angående de politiska flyktingarna. Såsom torde vara allmänt känt är antalet av dessa ärenden, vilka förekomma i form av ansökningar från personer såväl inom som utom landet, i ständigt stigande. Utredningen måste i dessa fall göras särskilt omfattande, enär det ju här gäller såväl att skaffa upplysning om den för flyktingens rätt att inkomma eller kvarstanna i Sverige så viktiga frågan om hans politiska inställning och verksamhet som ock att ingående granska hans förehavanden och ställning i övrigt ur synpunkten av hans lämplighet för vistelse i Sverige.

Jag anser mig vidare icke kunna underlåta att nämna, att den alltmer växande politiska spänningen i Europa har nödvändiggjort för kriminalpolisen, närmast då utlänningsavdelningen, att ägna allt större intresse åt frågan om eventuell förekomst av kunskeparverksamhet, särskilt från utlänningsars sida. Jag torde knappast behöva nämna, att denna sida av polisens verksamhet hör till de mest krävande och tidsödande, särskilt som ju ett ingripande i dessa fall regelmässigt måste föregås av ett långvarigt, kanske månaders eller rent av års övervaknings- och spaningsarbete. Då arbetet i allmänhet måste bedrivas å olika fronter och således kräver stor personaltillgång, kan det utan överdrift påstås, att ett enda verkligt spionagefall är tillräckligt för att under den tid, utredningen däri pågår, taga den för detta ändamål avsedda personalens arbetskrafter helt i anspråk.

Slutligen vill jag endast erinra om, att den stigande utlänningsfrekvensen uppenbarligen ställer större anspråk på passkontrollen och därmed sysselsatt personal.

Den manliga personalen å utlänningsavdelningen, under vilken beteckning jag här liksom ovan inbegriper kriminalavdelningens såväl 6:e som 7:e rotel, utgör, såsom ovan inledningsvis nämnts, 2 kommissarier, 3 överkonstaplar och 13 kriminalkonstaplar. Denna personal är uppenbart otillräcklig. För ett fullgörande av avdelningens arbetsuppgifter med den effektivitet, som kan anses önskvärd, erfordras ytterligare minst sex kriminalkonstaplar.

Behovet av ökning av personalen å avdelningen i övrigt uppskattar jag lika-
ledes till minst sex kriminalkonstaplar.

Såsom torde framgå redan av det ovan sagda är personalbehovet dels av stadig-
varande, dels av mera temporär beskaffenhet. Att göra någon uppdelning härvid-
lag låter sig för närvarande svårligen göra. Vid uppgörandet av förslag till per-
sonalstat för år 1940 ämnar jag återkomma till denna fråga, såvitt densamma
avser det stadigvarande behovet av ökning.

Behovet av personalförstärkning är emellertid för närvarande så brännande,
att dess fyllande icke utan våda för arbetets jämna gång kan uppskjutas.

Med åberopande av vad sålunda anförts får jag fördenskull vördsamt hemställa,
att herr polismästaren ville gå i författning om att ytterligare tolv polismän så
snart ske kan kommenderas till tjänstgöring å kriminalavdelningen såsom krimi-
nalkonstaplar utöver stat.

Stockholm den 1 december 1938.

Martin Lundquist
